

Lételeme: a verseny

Kedvence az angol, a történelem és a filozófia, de otthonosan mozog a disputában is. Bemondóként vagy műsorvezetőként mára már nélkülözhetetlen arca az iskola szalagtűzőjének és alapítványi gálájának. Összeszámolni is nehéz lenne, mikor melyik tanulmányi versenyen ért el helyezést, annyi azonban biztos, hogy Hegyesi Zsolt már egészen kiskorában felfedezte a tanulmányi versenyekben rejlő kihívásokat. A Debreceni Fazekas Mihály végzős diákját arra kértük, meséljen az indíttatásáról, a vizsgahelyzetekről és jövőbeli terveiről. Zsolti elfoglaltságai ellenére örömmel vette megkeresésünket.

– Igazából számomra mindig is nyilvánvaló volt, hogy a Fazekasba szeretnék járni, a többi gimnázium szóba sem került. A szakomat, az angol nyelvi előkészítőt egyébként kizárásos alapon választottam, és nem bántam meg, hogy ebbe az iskolába jöttem. Újra ezt jelölném meg, csak talán az öt évet faragnám le négyre, ha már lehetne választani – emlékszik vissza 13. évfolyamos tanuló, aki ELTE alkalmazott közgazdaságtan szakára jelentkezett első helyen, és mint riportunk során mosolyogva megjegyzi, reméli, az eddigiekhez hasonlóan, a felvételin is sikeresen veszi az akadályokat.

Tanárai és mi, diáktársai is segítőkész és fáradhatatlanul küzdeni tudó tanulónak ismerjük Zsoltit, aki gimnazista éve alatt rengeteg tanulmányi versenyen vett részt, igen jó eredményekkel. Talán nem is csoda, hogy a visszaemlékezés során egy kissé összefolynak már a részletek. Mindenesre fiatalos büszkeséggel emeli ki tizedikes-tizenegyedikes korából a Savaria történelemversenyt és tizenkettedikből, illetve tizenharmadikból az OKTV-ket. Persze rögtön kiegészíti mindezt a folyamatosan zajló disputaversenyekkel, amelyek, mint mondja, felejthetetlenek lesznek számára, hiszen ebben a műfajban minden évben sikerült az első helyet megszereznie vagy csapatban, vagy egyéniben, de a dobogó legfelső fokára jutott

történelemből a Savarián éppúgy, mint az OKTV-n. Ezen kívül büszke még az angol OKTV nyolcadik helyezésemre, valamint a Nemzetközi Filozófia Diákolimpiára történő kijutásomra.

– Az az igazság, hogy már általános iskolában elkezdtem a versenyzést, és magától értetődő volt, hogy ezt a szokásomat a gimnáziumban is folytatom – indokolja motivációját Zsolti. – Azért tartom jó dolognak a tanulmányi versenyen való részvételt, mert nemcsak kihívást jelent, hanem kiemelkedési, kitűnési lehetőséget is, ráadásul a felkészülési idő alatt a hiányzás is igazolt. Mivel sok verseny más városban, vagy éppen a fővárosban kerül megrendezésre, a versenyzés gyakran jár együtt utazással is – gyűjtjük össze a versenyek adta örömeit.

Természetesen nem hagyhattuk ki, hogy megkérdezzük a Fazekas büszkeségétől, vajon van-e esetleg valami tuti technika, amit mindig használ, ami mindig meghozza a gyümölcsét. Erre azonban már rutinosan megjegyzi, hogy a készülés mindig versenyfüggő. Míg például egy nyelvi verseny előtt nem feltétlenül szükséges a hosszadalmas tanulás, egy adott tematikájú történelemverseny előtt már ez elengedhetetlen, és tanáraitra is mindig számíthat. Az egyedüli biztos technika pedig nem más, mint a tapasztalat: egy idő után az ember – ahogy Zsolti mondja – „kondicionálódik” a versenyhez, és arra is rájön, mennyit célszerű tanulnia egy jó eredményhez. Viszont tényleg sokat köszönhet a disputakörnek, ahol rengeteget fejlődött.

– A disputakör szerelem volt első látásra, és kapcsolatunk azóta is éppolyan bensőséges és dinamikus, mint a kezdetekkor. Bizonyára nehézkes lesz az elválás. A jelenlegi formában működő disputakör munkájában annak megalakulása óta részt veszek. Eredetileg csak „beugró” tagként, a többiek munkáját megfigyelve mentem el egy verseny előtti felkészülésre, viszont az élet úgy hozta, hogy valóban be is kellett ugranom. A debütálásom egyébként jól sikerült, hiszen a csapatunk újoncként megnyerte az országos döntőt. A disputakörünk célja tehát elsősorban a versenyekre történő felkészülés, de bárkit szívesen látunk, aki a vitakultúráját fejleszteni szeretné. Mi, disputások mindemellett egy összetartó közösséget is alkotunk, gyakran találkozunk az iskola falain belül és kívül is – invitál mindenkit szeretettel a fiatal tehetség, aztán a 4 for Europe nevű versenyre terelődik a szó, amit egyszer Zsolti is megnyert csapatával.

Milyen volt? Más volt megmérettetni, hogy tudták, milyen nagy a tétje az egésznek, vagy ez egyáltalán nem számított? – gyűlnek fel bennünk izgatottan a kérdések a csapatversenyről, ami egy igazán különleges, megismételhetetlen élmény volt mindenki számára.

A különböző fordulók feladatai ugyanis nagyon nehezek, de sokszínűek és élvezetesek voltak. A legnagyobb visszhangot talán a 2013. december 2-i Dán Kulturális Nap kapta, melynek megrendezése szintén a vetélkedő egyik feladatának részét képezte. Természetesen komoly motivációt jelentett, hogy a nyertes csapatot – húsz további fővel együtt – strasbourg-i nyereseményúttal jutalmazták. Nem is csoda, hogy amikor diadalmaskodott a Fazekas, óriási volt az öröm. Akárcsak tavaly és idén a Parlamentben megrendezett Demokráciajáték rendezvényen, melynek során négy iskola 20-20 tanulója négy – kitalált – parlamenti párt munkáját modellezte, azonban itt nem a verseny, sokkal inkább játék volt a fontos.

– Szerintem mindenképpen hasznos az esemény a téma iránt érdeklődőknek, de azoknak is, akik eddig azt hitték, hogy az Országházban csak jól fizetett „lazzálás” folyik. Természetesen a képviselőknek ki lehet bújniuk a feladataik alól, de a plenáris és bizottsági ülésekkel teli munkarend megfelelő keretet szab a törvényhozó munkához.

Sok élmény, megszámlálhatatlan díj... s beugrik valami: a történelem OKTV, ahol idén első helyezést ért el Hegyesi Zsolt, holott saját bevallása szerint nem neki lejtett a pálya, így talán mindenki számára érthető, hogy tanulmányi versenyeinek egyfajta betetőzéseként tekint erre a szép eredményre. Az iskola közössége is nagyon megszerette Zsoltit, ő is megszerette a Fazekast és az osztályt annak ellenére, hogy az általános iskola évei után kissé nehéz volt hozzászoknia a gimnazista élet sajátosságaihoz, de öt év bőven elegendő arra, hogy a kezdeti nehézségek kiküszöbölhetőek legyenek, így beszélgetésünk vége felé egy jó tanáccsal szolgál azoknak, akik Debrecen legjobb középiskolájába szeretnének bejutni.

– A felvételre gyakorlással célszerű felkészülni. Emellett persze az sem árt, ha tanul az ember. A felvett fazekasok pedig számítsanak egy ismerkedős napra, egy évnyitóra, majd kemény tanulásra. Az utánam következő nemzedékeknek azt kívánom, hogy sikeresen végezzék tanulmányaikat, és megtalálják a számukra kedves közösségeket az iskolában – zárja Hegyesi Zsolt, majd órájára néz, és mosolyogva elindul a könyvtár felé, egy újabb verseny meghódításáért....

*Írta: Daróczy Jakab, Debreceni Fazekas Mihály Gimnázium film- és médiaklub
Szakkörvezető mentortanár: Fegyverneki Gergő*

A riport a TÁMOP 3.4.5 12-2012-0001 „Tehetséghidak Program” elnevezésű kiemelt projekt keretében megvalósuló Tizenkettő nem egy tucat! médiaszakkörben készült.

